

Em va fer Joan Brossa

Joan Brossa

Nit

Enllà de l'espai que percebem brilla multitud innumerable de mons semblants al nostre.
Tots giren i es mouen.
Trenta-set milions de terres. Nou milions cinc-centes mil llunes.
Penso amb espant en distàncies incalculables
i en milions de globus morts
al voltant de sols ja apagats.
Medito sobre l'orgull.
Què s'esdevé més enllà dels astres?

El terra està regat.
Una dona fa un petó a una nena.
Avui el sopar ha estat d'allò més bo.
Se sent tocar un manubri.
A la paret hi ha un mirall penjat.
Entreu, entreu, la porta és ben oberta.
A fora passen un pastor i un drapaire.